

Nasjonalistisk feminisme

Høreradikale, høyresktreme kvinner har politiske ambisjoner og innskrenker seg ikke til morsrollen. Til tross for at antifeminisme er et gjennomgående trekk i høyreradikale og ekstreme miljøer, slik det også gjennomsyrer Breiviks manifest, snakkes det om former for „nasjonalistisk feminisme“ blant forskere i Tyskland.

Jeg har tidligere skrevet om „brun feminisme“ i denne spalten og ser desverre hvor aktuelt dette temaet er blitt i Tyskland. Bakgrunnen er at et nettverk av høyreekstremister har støttet terroristene Beate Zschäpe, Uwe Boehnhardt og Uwe Mundlos, som antas å stå bak drapene på åtte tyrkere, en greker og en politikvinne i Tyskland i årene 2000 – 2007 – i tillegg til ran, brannpåsrettelser og bombeattentat. Den dystre bakgrunnen for disse tallene er at på 90-tallet ble et hundretalls innvandrere drept av rasistiske og høyrekstreme aktører i Tyskland. I tysk presse trekkes det nå linjer mellom innvandrerdrapene og terrorangrepene i Norge 22. juli. To av medlemmene i trioen - Uwe Böhnhardt und Uwe Mundlos begikk selvmord før arrestasjonen, mens den kvinnelige mistenkte terroristen Beate Zschäpe nekter å vitne. I disse dager foregår det en intens debatt i tyske medier vedrørende myndighetenes og overvåkningspolitiets manglende fokus på høyrepopulistiske og høyrekstreme miljøer og samrøre mellom politi og informanter i miljøet.

Politiet har delvis latt seg villedes av at høyreekstremister og neonazister til forveksling kan ligne venstreradikale i klesstil og musikksmak og at kvinners deltakelse i de høyrekstreme miljøene har vært undervurdert. Høyreekstremisten Beate Zschäpe belyser aktuelle moderniseringsprosesser innen høyreradikalismen. I motsetning til tabloidpressens fokus på trekantforhold er det lite som tyder på at Zschäpes rolle kann reduseres til „nazi-brudens“. Hun kan derimot regnes som del av det stadig voksende antall kvinnelige høyreradikale aktivister som spiller viktige roller i de høyrekstreme miljøene, særlig i forhold til miljøenes strategi om å infiltrere alle samfunnets skikt.

I boka *Der braune Kulturkampf* skriver Andrea Röpke og Andreas Speit om hvordan de høyrekstreme miljøene benytter seg av fordelene ved „kvinnelige kvaliteter“ når de verver medlemmer for NDP (Nationaldemokratische Partei Deutschlands) eller har som strategi å omdanne områder til kulturelt og ideologisk homogene sosiale fellesskap. Kvinner spiller en særlig rolle fordi de avviker fra den maskulinistiske iscenesettelsen man forbinder med den typiske høyreekstremisten. Det er en uttalt strategi for NDP å blande seg i sosialpolitikken og innta verv i barnehager, skoler og idrettsforeninger. Kvinner blir også satt til melde inn demonstrasjoner, leie lokaler eller åpne bankonti.

.Og selv om mange kvinnelige høyrekstreme slutter seg til konservative familieverdier, tradisjonelle kjønnsroller og autoritær barneoppdragelse, øker antallet kvinner som gjør opprør mot å innta underordnede roller i bevegelsen. Disse kvinnene bekjenner seg til en „nasjonal feminisme“ og går ikke av veien for deltagelse i gatekamper eller voldshandlinger. Forskerne regner med at ti prosent av lovovertrედelsene i høyrekstreme miljøer i Tyskland blir begått av kvinner. Forfatterne av boka *Der braune Kulturkampf* hevder at kvinner utgjør

en tredjedel av velgerpotensialet hos neonazistene. Miljøene ville rett og slett ikke fungere uten kvinnenenes aktive innsats: "De har preget politikken i årtier og er ikke mindre radikal enn mennene", skriver Andrea Röpke. Hun refser myndigheten og mediene for unnlatenhet og hevder at det er for en vits å regne at myndighetene anser islamismen for å innebære den største trusselen når de i fylker som Thüringen og Sachsen har neonazistene og høyreksremistene "rett foran døra".

Tyskland burde ikke overraskes over at høyreksremismen har fått en kvinnelig "rollemodell" gjennom Beate Zschäpe. Venstreksremistene i RAF på 1970-tallet hadde mange kvinnelige medlemmer og støttespillere, med Ulrike Meinhof og Gudrun Ensslin som kvinnelige ikoner for den radikale venstrebevegelsens avsporing og voldseksesser. Det gjelder å holde blikket fri for klisjeer og stereotypier: Høyreksremisten kan dyrke rap, hip hop og gå i hettegenser - eller i høyhælte sko. Watch out!